

เขียนศิลปะเพื่อพระบูรพาจารย์

สารนิพนธ์รณรงค์ศึกษา
วิทยาลัยแสงธรรม ปีที่ 17 ฉบับที่ 2
ปีการศึกษา 2559

พิธีถวายสักการะและถวายความอาลัยต่อหน้า
พระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

โดย บาทหลวงเจริญ ว่องประชาบุญกุล อธิการสถาบันแสงธรรม เป็นประธานในวจนพิธีกรรม
และ บาทหลวง ผศ.ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ อธิการบดี วิทยาลัยแสงธรรม นำเจ้าหน้าที่และนักศึกษา
ถวายสักการะ และ ถวายความอาลัยต่อหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2559 ณ หอประชุม LUX MUNDI

บำเพ็ญประโยชน์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

โครงการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
โดยปลูกต้นไม้บริเวณสนามหญ้า และทำความสะอาดบริเวณบ่อน้ำของวิทยาลัย โอกาสนี้ได้รับเกียรติจากบาทหลวง
วีรศักดิ์ ยงศรีปนิธาน กล่าวเปิดงานและเข้าร่วมโครงการนี้ เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2559 ณ สนามกีฬา วิทยาลัยแสงธรรม

วาทะอธิการบดี

คำภานาสำหรับกษัตริย์

“ขอให้รัชสมัยของพระองค์นำความยุติธรรม
สันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองมาให้บ้านเมือง
พระพรจากพระเจ้าเท่านั้นจะบันดาลให้พระราชกิจทรงเป็นเช่นนี้ได้”

ข้อความดังกล่าวข้างต้นได้หยิบยกมาจากเพลงสดุดีที่ 72 เป็นส่วนหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในบทวจนพิธีกรรมถวายพระราชกุศลแด่ดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่พสกนิกรคริสตชนชาวไทยใช้เป็นบทภาวนาเพื่อร่วมถวายความอาลัยเมื่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักและเคารพยิ่งได้เสด็จสวรรคต เป็นบทสดุดีที่สะท้อนถึงความเป็นจริงตลอดรัชสมัยของพระองค์ที่ทรงครองราชย์ ปกครองพสกนิกรชาวไทย พระราชกรณียกิจต่างๆ ของพระองค์ท่านที่แสดงออกเป็นที่ปรากฏแก่สังคมไทย และประเทศต่างๆ ทั่วโลกนั้น ทำให้มองเห็นภาพของพระมหากษัตริย์ที่ได้กล่าวไว้ในบทสดุดีดังกล่าวได้อย่างชัดเจน โอกาสนี้ พวกเรา “ชาวแสงธรรม” ขอร่วมกันน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นหาที่เปรียบมิได้นี้ และขอเป็นสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งที่มุ่งมั่น ตั้งใจน้อมนำพระราชดำริ พระราชดำรัสที่ทรงคุณค่าต่างๆ ไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ เป็นวิถีชีวิตของบรรดาคณาจารย์และนักศึกษาต่อไป ในขณะที่เดียวกันก็ขอร่วมกันน้อมถวายคำภานาแด่ดวงพระวิญญาณของพระองค์ท่านตลอดไปของค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดสดับฟังคำอธิษฐานภาวนา และทรงเมตตารับดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าประทับอยู่กับพระองค์ ณ สรวงสรรค์

บาทหลวง พศ. ดร. ชัชชาติ พงษ์ศิริ
อธิการบดีวิทยาลัยแสงธรรม

Rev. Patrick A.
Connaughton

“A Monument for the King”

I was in Japan, with a group in a retreat house near the foot of Mount Fuji on the morning of 14 October when one of the people in the group asked me at breakfast ‘Did you know that the king of Thailand has died?’ I had left Thailand just a few days before and was sorry not to be there to experience the effects of this event on the lives of the people. ‘What you hear you forget; what you see you remember; and what you experience you understand.’ I used think that was a great quote of Confucius until I learned that he never said it. Nevertheless, it is still true that experiencing something is very different to hearing about it.

Ten weeks later I was able to observe the enormous crowds of people – perhaps 5,000 – that still lined up to file past the king’s body in Sanam Luang on the last day of the year. The depth of feeling and the desire to show respect could not be doubted.

After the funeral rites are finished later this year and a new monarch fully in place how will the former king be remembered? What would be the most appropriate way to preserve his memory? It is common to erect monuments made of stone; and they have their relevance. But monuments constructed from ideas can be much more important. The late king was very impressed by the work of economist E.F.Schumacher and translated his book *Small is Beautiful* into Thai language. This work involved not just translation but finding the appropriate words in Thai to express some of the basic ideas of the original work. For many years the king was an enthusiastic promoter of a sufficiency economy. One way of preserving his memory would be to look again at some of the basic principles of this approach to development and, where appropriate, really put them into practice. Naturally, like many social theories it needs to be continually reinterpreted in the light of changing circumstances.

Conversion to a more sustainable way of life is obviously more urgent in the case of the ‘big players’ who destroy land, pollute water and the atmosphere and waste non-renewable resources. Can students make any contribution to the building of this ‘monument’ – to the development of a mindset of sustainability? Reduction of common waste and use of non-renewable resources is an important part of sustainability. In *Laudato Si* Pope Francis spoke of the throwaway society that is so wasteful of resources and is generating mountains of rubbish. According to the Bangkok Post, Thailand produces 40,000 tonnes of rubbish every day and about 25,000 tonnes of this is simply thrown into landfills.

Students of Saengtham College who have an active commitment to the reduction of waste, for example in the (non) use of plastic bags, bottles and packaging, and in the sorting of rubbish, could play an important part as role models both now and in the future in our throwaway society.

The late king once said ‘If they want to write about me in a good way, they should write how I do things that are useful.’ His emphasis on a way of life that is not wasteful, that is non-exploitative and that has long-term sustainability continues to be worth writing about; acting upon these principles would provide unlimited opportunities to individual citizens for ‘monument building’ for many years to come.

“น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ” พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

“ธ สถิตในดวงใจ ไทยนิรันดร์”

ซึ่งสิ่งที่จะสถิตอยู่ในดวงใจของคนไทยทั้งชาติตลอดนิรันดร์ นั่นคือ ความรัก ความเมตตา และแบบอย่างการดำเนินชีวิตที่ทรงบำเพ็ญตนอยู่ในทศพิธราชธรรม ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระองค์ทรงอุทิศทุ่มเทเพื่อพสกนิกรชาวไทย และผืนแผ่นดินไทย เป็นเวลายาวนาน ทรงปฏิบัติตามปฐมบรมราชโองการที่ทรงตรัสไว้ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 ว่า

“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เราทุกคนได้รับฟังได้พบเห็นเรื่องราวที่พระองค์ทรงเสียสละเพื่อปวงชนชาวไทยมาโดยตลอดทั้งชีวิต ทรงให้กับทุกคนไม่ว่าจะอยู่ใกล้หรือไกล พระองค์ก็จะเสด็จไปเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่พสกนิกรของพระองค์ พระองค์ทำดีเพื่อผู้อื่นและส่วนรวมเสมอมา ท่าทีที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อราษฎรนั้นเป็นไปด้วยความอ่อนโยน เห็นได้ชัดถึงความรัก ความเมตตาที่พระองค์ทรงมีให้ เป็นท่าทีของพ่อที่แสดงออกต่อลูก พระองค์ทรงตั้งพระราชหฤทัยและทรงมีพระวิริยะอุตสาหะที่จะพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมของทุกคน ให้มีความอยู่ดีกินดี พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ทรงศึกษา ทดลอง คิดค้น สิ่งต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะที่ผ่านทางโครงการในพระราชดำริของพระองค์กว่า 4 พันโครงการ ทั้งโครงการที่เกี่ยวกับ ป่า ดิน น้ำ วิศวกรรม การศึกษา การแพทย์ แนวพระราชดำริ ทฤษฎีใหม่ แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ ด้วยวิธีแบบเรียบง่าย ประหยัดที่สุดแต่ได้ผลคุ้มค่าที่สุด ตามหลักการทรงงาน 23 ข้อของพระองค์ บางโครงการต้องใช้เวลาเป็นสิบปีจึงจะสำเร็จ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ แสดงถึงพระอัจฉริยภาพ พระวิริยะอุตสาหะ และความรักเมตตาของพระองค์ที่มีให้แก่พสกนิกรชาวไทยทุกคน แม้ในวันนี้จะไม่มี

“องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช” ไม่มี

“พ่อของแผ่นดิน”

อยู่กับพวกเราทุกคนในโลกนี้ แต่สิ่งดีงามที่พระองค์ทรงประทานให้จะยังคงอยู่ในหัวใจของคนไทยทั้งแผ่นดินตราบนิรันดร์ และสิ่งที่ทุกคนสามารถจะตอบแทนพระคุณของพระองค์ท่าน แม้จะเป็นสิ่งน้อยนิดเมื่อเทียบกับที่พระองค์ทรงให้พวกเรา ก็คือการน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ การดำเนินชีวิตตามคำสอนของพ่อ การเป็นคนดี การทำความดีเพื่อส่วนรวม

“จะรักพ่อและเป็นคนดีให้พ่อภูมิใจ”

ผศ.ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์
รองผู้อำนวยการสำนักงานบัณฑิตศึกษา

“คำสอนจากพ่อหลวง”

โดย... นายภูษิต วัชรวิญญู นักศึกษาศาสนาวิชาศาสนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่ 3

ผมเชื่อหลายคนคงเคยทำสิ่งผิดพลาดในชีวิต จะเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ ก็ขึ้นอยู่กับความสนใจใคร่รู้ของเราจะใส่ใจหรือให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้ มากน้อยแค่ไหน ผมเป็นคนหนึ่งที่มีความผิดพลาดหลายครั้งหลายคราในชีวิต และความผิดพลาดนี้คือบทเรียนที่ดีที่เราควรทบทวนมากที่สุด หลายครั้ง หลายจังหวะของชีวิตและ ตั้งคำถามกับตัวเองว่า “เรากำลังทำร้ายใครหรือเปล่า?” สิ่งแรกที่แวบเข้ามาให้หัวของผม “...ในการดำเนินชีวิตของเรา เราต้องข่มใจ ไม่ให้กระทำการใดๆ ที่รู้สึกด้วยใจจริง ว่าชั่วว้าเสื่อม ต้องต้านความคิดและความประพฤติกุศลอย่างรู้สึกขัดกับธรรมะ เราต้องกล้าและบากบั่นที่จะกระทำ สิ่งที่เราทราบว่าเป็นความดี เป็นความถูกต้อง และเป็นธรรม ถ้าเราร่วมมือ กันทำเช่นนี้ให้ได้จริงๆ ให้ผลของความดีบังเกิดมากขึ้นๆ ก็จะช่วยค้ำจุนส่วนรวมไว้ มิให้เสื่อมลงไป และจะช่วยให้ฟื้นคืนดีขึ้นได้เป็นลำดับ...” นี่คือ พระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครั้นเมื่อพระราชทานเพื่อเชิญไปอ่านในพิธี เปิดการประชุมยุวพุทธิกสมคมทั่วประเทศ ครั้งที่12 ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วันเสาร์ที่12 ธันวาคม พุทธศักราช 2513 ดูเหมือนเป็นเรื่องเพื่อนฝันว่า จะจำประโยคเหล่านี้ได้จริงหรือ? ในตอนแรกคำตอบคือ “ไม่ครับ” หากจำ ได้เพียงคร่าวๆเท่านั้น แต่ไม่เคยลืมใจความสำคัญของพระราชดำรัสนี้เลย แต่ตอนนี้จดจำได้อย่างขึ้นใจ ผมเริ่มอ่านและจดจำพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สืบเนื่องจากต้องเข้าร่วมการแข่งขันประกวดสุนทรพจน์ เฉลิมพระเกียรติฯ จึงต้องเตรียมบทสุนทรพจน์หรือพระบรมราโชวาทต่างๆ ช่วงหนึ่ง ที่ทำให้ผมศึกษา จดจำพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทโอกาสต่างๆ ของพระองค์ท่าน จนกระทั่งรู้สึกว่าจะลองน้อมนำสิ่งที่พระองค์ท่านสอน มาลองใช้ จึงเลือกพระราชดำรัสนี้มาประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นเรื่องที่เราารู้สึกว่า เป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวเองและผู้อื่นด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นคำสอนนี้ยังสอดคล้องกับคำสอนของพระเยซูคริสต์เจ้าผ่านทางนักบุญ เปาโล คือ “อย่าให้ความชั่วเอาชนะท่าน แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี” (โรม 12:21) และผมได้เพิ่มอรรถลักษณะของการเป็นคริสตชนโดยมีความรักความเมตตา เป็นพื้นฐาน ความดีในลักษณะนี้จึงเป็นแรงขับเคลื่อนและแรงบันดาลใจสำหรับผมในการทำสิ่ง ที่ดี สิ่งที่เป็นประโยชน์ รวมถึงองค์ความรู้จากที่ต่างๆ จนหล่อหลอมกลายเป็นวิถี ปฏิบัติของผม โดยประยุกต์ตามแนวคำแนะนำของพระองค์ท่าน จากแก่นสารพระ ราชดำรัสนี้เองจึงทำให้เกิดหลักในการดำเนินชีวิตที่ผมพยายามและตั้งใจจะทำให้ได้ ในแต่ละวัน ดังนี้ “ไม่ทำร้าย” ไม่ทำร้ายด้วยความคิด คำพูด การกระทำ จะทำสิ่งดีๆ ต่อกัน “ดูแลกันซึ่งกันและกัน” จะช่วยเหลือผู้อื่นอย่างสุดความสามารถ “ยอมรับตาม ความเป็นจริง” น้อมรับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่ตัดสิน และโดยปราศจากอคติ มันเป็นคำพูดที่ดูเป็นมิตรในการอ่าน แต่ในทางปฏิบัติการกระทำสิ่งเหล่านี้ต้องใช้ ความกล้าหาญ ความเพียรอย่างมากซึ่งต้องเผชิญกับโลกที่เต็มไปด้วยความท้าทาย แบบต่างๆ ในรูปแบบความเป็นอยู่ของเรา แน่นนอนครับ มันไม่ใช่เรื่องง่ายในการปฏิบัติ แล้วเห็นผลทันที แต่มันเป็นเรื่องของการฝึกฝนจนกระทั่งเผยถึงผลลัพธ์ของความ วิริยะอุตสาหะ และท้ายที่สุดแล้วต้องยอมรับกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น นั่นแหละ คือความสำเร็จ การข่มใจไม่ทำความชั่วเล็กๆน้อยๆ อย่างสม่ำเสมอ ผมเชื่อว่านั่นแหละ คือความดี ในหลวงทรงสอนสิ่งต่างๆให้เรานำมาปฏิบัติเพื่อเผชิญกับชีวิตที่ “พอ” ในการทำชั่ว และ “เพียงพอ” ในการทำความดีเท่านั้น

สุดท้ายนี้ ขอเชิญชวนเราน้อมนำพระบรมราโชวาทหรือพระราชดำรัสมาฝึกปฏิบัติ ตามรูปแบบการดำเนินชีวิตของเราแต่ละคน การทำความดีมีหลายรูปแบบ ผมเชื่อว่า หากฝึกฝนทำความดีไปเรื่อยๆ เราเกิดการเรียนรู้ เกิดประสบการณ์ ทำให้ตระหนัก รู้ว่าความดีที่เราทำส่งผลต่อเรา ต่อครอบครัว ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ อย่างไร ไม่นานจะครับว่าการทำความดีหนึ่งอย่างของเราอาจตอบคำถามได้ว่า เรามีชีวิตเพื่ออะไร

“ขอความลึกจงอยู่กับเธอเสมอ”

น้อมนำคำสอนพ่อ

โดย... นาย วัชรวิญญู
นักศึกษาศาสนาวิชาปริญญาและศาสนา ปีที่ 2

มุมมองแห่งความได้แก่สร้าอูธร ปกคลุมทั่วแผ่นดินไทย...

ตลอดวันที่ 13 ตุลาคม 2559 เมื่อประชาชนชาวไทยทราบข่าวการ เสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 9 แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ พระผู้ทรงเป็น พลังแห่งแผ่นดินและเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวไทยทั้งชาติ ด้วยเหตุว่า พระบรมราโชวาทและพระฉบับแบบของพระองค์ท่านล้วนเป็นหลักยึดเหนี่ยว และเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตของคนไทยเสมอมา แนวพระราชดำรัสที่สำคัญ เรื่องหนึ่ง คือ “หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ตั้ง อยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ท่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ การรู้จักพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี บนเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม ดังพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคลในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ ความตอนหนึ่งว่า “... พอเพียงนี้ก็พอแค่นั้นเอง คนเรารู้พอในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ... หมายความว่า พอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภอย่างมาก คนเรารู้พอเป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมี มีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ...”

สำหรับผม เศรษฐกิจพอเพียงก็คือการทำอะไรให้เหมาะสมกับฐานะของตนเอง เราอาจซื้อของคุณภาพดีราคาประหยัด ไม่จำเป็นต้องซื้อของราคาแพงเกินตัว หรืออยากมีอยากได้สิ่งใดตามกระแสสังคม เพียงแต่ให้เหมาะสมและจำเป็นต่อ ลักษณะการใช้งานของเรา รวมทั้งใช้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้เกิดความคุ้มค่าและ ประโยชน์สูงสุดต่อชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ ผมยังประทับใจในพระฉบับแบบด้านความอดทนอดกลั้นต่อ คำวิพากษ์วิจารณ์และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพระองค์ท่าน พระองค์ท่าน มิได้ทรงตอบโต้แต่ทรงดำรงไว้ซึ่งความสุ่มลุ่มลึก นับเป็นแบบอย่างอันงดงาม สำหรับเราทุกคน ในการประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและ อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข แม้พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ จะเสด็จสู่สวรรคาลัยแล้ว แต่พระบรมราโชวาทและพระฉบับแบบของพระองค์ท่าน จะยังคงอยู่กับปวงชนชาวไทย เป็นต้นแบบการดำเนินชีวิตให้เราได้รับสืบทอด พระราชปณิธานต่อไปตราบนานเท่านาน

วาทะนายกลัโมสรฯ

เรื่องของทีมีหลวงของเรา เล่าอย่างไรก็ไม่หมด

คำว่า “คนไทยรักในหลวง” เป็นประโยคสั้นๆ ที่ไม่ต้องการคำอธิบาย และทุกครั้งที่มีคนเล่าเรื่องในหลวงรัชกาลที่ 9 ให้เราฟัง ไม่ว่าจะโดยคำพูดหรือตัวอักษร เราก็จะมีความสุขที่ได้รับรู้และมีส่วนร่วมเสมอ ในหลวงของเรา อาจจะไม่ได้เป็นเทพบนท้องฟ้า แต่เราก็รักและเชื่อมั่นในหลวงของเราอย่างยิ่ง เพราะว่าในหลวงของเราเป็นมนุษย์ที่ทำความดีไว้มากมาย มีความรักและความรับผิดชอบจนเป็นที่ ประจักษ์ จนไม่ต้องพิสูจน์ พระองค์ยังคงทรงงานหนักเพื่อพวกเรา แต่ตอนนี้เหลือเพียงพวกเราแล้ว ที่จะตอบแทนหรือเดินตามเบื้องพระยุคลบาทอย่างไรให้เหมาะสม และสมควร ต่อความรักและความห่วงใยที่ในหลวงมีต่อพวกเรา ...ขอทำความดี ตามรอยพระบาทตลอดไป

ฉบับนี้ เป็นฉบับที่ 2 แล้วในปีการศึกษา 2559 กระผมในนาม นายกลัโมสรนักเรียนวิทยาลัยแสงธรรมจึงขอขอบคุณ คุณพ่อผู้ให้การอบรม คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรมทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ของวิทยาลัยให้ก้าวหน้าไปด้วยดี สุดท้ายนี้บางสิ่งบางอย่าง อาจจะอยู่กับเราไม่ได้ตลอดไปหรอก เพียงแต่จะจากไปช้า หรือเร็วเท่านั้นเอง นอกเสียจากรักของพระเจ้า ที่มอบให้กับเราทุกคน

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกท่านครับ

นาย พิชิตร์ ยอแซฟ
นายกลัโมสรฯ

บรรณาธิการสารฯ

สวัสดิ์พี่น้องนักศึกษาที่รักทุกท่าน

“น้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้” ประโยคนี้อาจเตือนใจ เราชาวไทยเสมอ ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปอีกนานสักกี่วัน ก็เตือน หรืออีกสักกี่ปี ในหลวงรัชกาลที่ 9 ผู้ทรงเห็นดีเห็นชอบและทรงงานหนักเพื่อปวงชนชาวไทย มาตลอด ผมเชื่อว่าพระองค์จะยังคงสถิตอยู่ในดวงใจของคนไทยทุกคนเสมอ “พ่อไม่เคยสอนให้เรารักพ่อ แต่พ่อสอนให้เรารักกัน” แบบอย่างและการเจริญชีวิต ของพระองค์ท่าน คือ ภาพสะท้อนการดำเนินชีวิตที่ดีสำหรับเรา พระองค์ท่านมิได้ดำรงพระชนมชีพเพื่อพระองค์เอง หากแต่เพื่อประชาชน ของพระองค์ ผู้ทรงปรารถนาให้มีความอยู่ดี กินดี พอเพียง และยั่งยืน

สารลัโมสรนักเรียนวิทยาลัยแสงธรรมฉบับนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นฉบับพิเศษ จริงๆ ในช่วงเวลาแห่งความโศกเศร้าเพราะการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ใน ประวัติศาสตร์ชาติไทย คือ การเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ อันล้นพ้นและหาที่สุดมิได้ สารลัโมสรฉบับนี้ จึงขอร่วมเป็นส่วนหนึ่งใน การถวายความอาลัยแด่พระบิดาของปวงชนชาวไทย

พระมหาภักษัตริย์ผู้ทรงสถิตในดวงใจไทยนิรันดร์

นายวรากร เจริญพานิช
บรรณาธิการ

Journal Saengtham Student Club สารลัโมสรนักเรียนวิทยาลัยแสงธรรม

เจ้าของ วิทยาลัยแสงธรรม   ที่ปรึกษา บากหลวง ผศ.ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ
บรรณาธิการ นายวรากร เจริญพานิช   บากหลวง ดร.อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ
รูปเล่ม นายราวิน กิจกวี   บากหลวง เจริญ ว่องประชานุกูล

สารลัโมสรนักเรียนวิทยาลัยแสงธรรม
20 ม.6 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
โทร 0-2429-0100-3 แฟกซ์ 0-2429-0819

สิ่งตีพิมพ์